

KURJER LITEWSKI

ROSSYA

S. PETERSBURG VS. 6 lutego. Otrzymał wyższy stopień, którzy się dystyngowali w bitwach z nieprzyjacielem stoczonych podczas kampanii ter. Swity Major Stawrakow; od armii Major Galatei i Trubecki; Czernihowskiego pólku dragonii Stabs Kapitan Prandl; Mariupolskiego huzarów Audytor Miłowski. Kijowskiego grenadyerów Podchorążowie: Łukaszeuicz, Szuwałow, Alexandrowicz, Nikanow, Raszewski, Rekszyński. Azowskiego muszkietyerów portepée Chorążowie: Grzybowski, Peicz; podchorążowie: Derażyński, Pośnikow, Jzdebski, Perekladowski. Podolskiego muszkietyerów portepée Chorąży Trubczeninow, podchorąży Tulinski. Apszeronkiego muszkietyerów portepée Chorążowie: Huliakow, Ewreinow, Talaiew, Protopopow. Smoleńskiego muszkietyerów: Puciata, Jlin, Gosławski. Jarosławskiego muszkietyerów: Kusterski. Twerskiego dragonii: Wożyński, Kantorow, Zibin, Kozłowski, Matkowski, Wołyński 2. Butyrskiego muszkietyerów: Jzmayłow. Halickiego muszkietyerów: Bubnow, Kufaiew, Andreiew, Wołkow. 5 strzelców Kurkowski. 6 strzelców: Dombrowski, Zagurski, Grzymała, Koziegradzki, Bulharynowie 1 i 2, Sawostianow, Eszin, Minuczyc, Krukowski, Bebrzycki, Dołombowski, Lisicki, Sałaminow, Maliszewski, Siemaszko, Pruszek, Bieniewski, Bielewicz; 8 strzelców. Reszkiewicz, Mombeli; swity Monarszey Gudowicz, i batalionu konney artylleryi Hofmeisterski. Pawłohradzkiego pólku huzarów, Wątrobka, Trzebiński, Grotowski, Panczulidzew, Szechowski, Mariupolskiego huzarów Sołtan 3, Klewcow, Piatnicki, Rezanow, Besarabski, Snarski, Zborowicki.

GM. De Gervais pozwolono z dziećmi swoimi przyjąć wieczne poddaństwo w Rossyi, i dyploma na Szlachecką dostojność wydać kazano. U dworu naznaczona z tygodniowa żałoba po zmarłym X. Duńskim Fryderyku.

Za najwyższym rozkazem Minister sprawiedliwości X. Łopuchin donosi był. wojsk Poll. Rotmistrzowi Ant. Roubie skarżącemu się na Wileńską izbę skarbową, która od niego domaga się opłaty 936 rubli, które wybrawszy od obywatelów nie wniósł do kassy Wilkomirskiej, gdy był Assessorem niższego Sądu ziemskiego; jeżeli sądzi, że pretensya jest niesłuszną, może zanieść skargę porządkiem ustanowionym, do Senatu. Minister sprawiedliwości nie ma prawa odmieniać wyroków w iurydykach zapadłych.

AUSTRYA

WIEDEN 8 lutego. Cesarz ogłaszając warunki wiadome traktatu Presburskiego, wydał do poddaństwa odezwę osnowy nast. Przywróciłem pokoy Monarchii. Chęci moje zgodziły się z powszechnym narodu życzeniem. Nie kładłem nadziei w zmianie losu wojennego, ażebym prędzey oddalił od narodu niebezpieczeństwo i klęski, iakich doznawały prowincye, sama nawet stolica. Ofiary nasze są wielkie, drogo sercu oycowskiemu kosztowały. Lecz ponieważ przybliżyć miały dobro, spokojność, i szczęście ludu wiernego, chętnie spełniłem wszystkie. Ta spodziewana szczęśliwość i dobro wasze, niech będzie jedyną dla mnie nadgodą. Pomyślność poddanych moją będzie, ich szczęście moją pociechą. Tey chwały pragnę iedyney, ażebym oycem był narodu, który wiernością, przywiązaniem do tronu i oyczyzny, żadnemu z narodów pierszeństwa nie da. Ta wierność niewzruszona szacunek i poważenie wymusiła na nieprzyjaciela; w sercu moim wyrzyła pamiątkę, której zatrzcć czas nie zdoła. Rozrzewniony powróciłem do stolicy; iestem w śród życzliwych iey mieszkańców, zatrudniam się obowiązkami panującego zwyczajnemi.

Głębokie rany wojna Monarchii zadała; czasu dobrodzieystwem zgoione być mogą; czas pamięć zagładzi

długiego cierpienia. Dziś powinność rządzącego większa iest i trudniejsza. Uczyni iey zadość; lecz z drugiey strony ma większe niż dawniey prawo domagać się i żądać, ażeby obywatele wszyscy z nim spólnie pracowali dla wzrostu sił krajowych, przez rozkrzewienie oświecenia powszechnego, ożywienie przemysłu, przywrócenie kredytu. Tym sposobem stanie na dawnym stopniu znayczenia i powagi Austryacka Monarchia, z którego nigdy nie zstąpiła w okolicznościach naytrudniejszych. Wszystkie życia moiego chwile poświęciłem dobru i miłości przywiązanego poddaństwa. Będę szczęśliwym iak Monarcha i ociec, gdy pomyślność Państwa uyrzę ugruntowana. Pójdą w zapomnienie spólne cierpienia i klęski, zostanie tylko pamięć moich ofiar, waszey wierności.

W Krakowie i okolicach znayduie się wielka liczba osob woyskowych chorobą złożonych. Obywatele tego miasta nie ustając w chwalebney gorliwości, ieszcze na ich potrzeby summe 2 t. zł. ryń. złożyli, inni opatrują szpitale winem, octem, kaszą, innemi potrzebnymi. Pleban w Maminie Dziekanowicz ofiarował 250 zł. ryń. Rząd iemu oświadczył publiczną wdzięczność, w przekonaniu niewątpliwym, iż ten przykład wielu znaydzie nasladowców.

Gabinetowy Minister, W. Podkomorzy Colloredo prosił o dymissyą. Zezwalając na to Cesarz, wyraził w reskrypcie, iak wysoko ceni zasługę iego; przydając, iż nauczyciela, przyjaciela, dobrego sługi zapomnieć nigdy nie może. Oddaliła się razem od dworu żona Ministra, która edukowała Arcy X. córkę Franciszka 2. Wrba wyznaczony W. Podkomorzym, na ten urząd zawczora przysięgę wykonał.

Gdy ieszcze Woyska nieprzyjacielskie u nas gościły, Cesarz do Prezydenta stanów niższej Austryi Furstenberg, dał reskrypt. Możecie, powiada, rozumieć, iż oddalony myśleć nie przestaię o dobru poddaństwa. Święte sąwiązki między Monarchą i Monarchią, Świętymi, iesli być może, droższymi sercu mojemu czynicie one przez stałość i życzliwość okazaną w nayprzykrzejszym stanie. Pamięć zachowam nieśmiertelną. Po zawartym wraz pokoju starałem się wszystkie prowincye uwolnić od ciężaru nieprzyjacielskich kontrybucyi; czyniłem wielorakie przełożenia, nie oszczędzałem żadnych ofiar. Gdyby skarb mój był bogaty, iak Stany rozumieją, dzieliłbym wszystkie z ludem wiernym, iak czynić dawno zwykłem w szczęśliwszych okolicznościach, rozdając potrzebnym i ubogim osobisty majątek. Dziś brakuie na środkach, któreby odpowiadały naylepszej chęci. To ieszcze oświadczam, iż obowiązany iestem wspierać prowincye ogłodzone. Jakoż zatrudniam się pilnie sprowadzeniem z odległych nawet okolic żywności wszelkiej, ażeby kochane poddaństwo dawney obfitości w pokoju kosztować zaczęło.

Stany niższej Austryi to pismo, pamiątkę miłości Monarszey do ludu swego, ogłaszając, i potomności podają.

Armia Austryacka do niezamierzonego czasu ma zostać na stopniu wojennym, później Minister wojenny Arcy X. Karol wyda urządzenie, iaką być powinna w czasie pokoju. To samo rozumieć trzeba o podatkach, daninach, i wszelkich powinnościach obywatelskich.

Prawdziwa ludność krajów ustąpionych ostatnim traktatem była iak następuje: w dzierzawach Weneckich dusz million 782 t. w Brigau 137 t. w Ortenau 16 t. w Nellenburg 29 t. w Burgau 36 t. w Aichstadt 39 t. w Passau 39 t. w Tyrolu i Hohenems 500 t. w Trident i Brixen 173 t. w Woralbergu 100 t. w Rottenfels 12 t. w Tetnang 18 t. w Lindau 6 t. Po skończoney wojnie ostatniey długi publiczne domu Austryackiego nie przenoszą 800 mill. zł. ryńskich. Liczył przed wojną poddanych w całej Monarchii Franciszek 2 24 miliony 884 t.

BRYTANNIA W.

LONDYN 5 lutego. Fregata Medusa, na której

Margrabia Cornwallis odprawił podróż do Indyi wschodn. powrócił do Plymouth. Gdy Kapitan d. 3 listopada wychodził pod żagle z Calcutty, gruntowną nadzieję w Bengalu mieli Anglicy przywrócenia trwałego pokoju. Scindia przestał sprzyjać Holcarowi, i skłonność pokazał do ugody z nami. Za jego przykładem pójdą inni XX. i narody. Holcar własnym siłom zostawiony, opierać się będzie niedługo. Adm. Linois na morzach wschodnich dawno nie widziany, z przygórka dobrej nadziei wyszedłszy, podobno krąży pod wyspą S. Helene, szukając zdobyczy.

Margrabia Cornwallis Wielkorządca w m. Wrześniu przybył do prowincyi Benares; tam bawiąc w mieście Ghezapore, gdy miał pośpieszać na obięcie głównej komendy wojsk Angielskich, wpadł w gorączkę, i prędko umarł lat mając 67. Po nim żałobę wzięli wszyscy Anglicy znajdujący się w osadach Azyatycznych, wojskowi i cywilni. Barlow zastąpił zmarłego w rządzie najwyższym. G. Lake, zatrzymał nad wojskiem hetmaństwo. Ten w Agra znalazł armatę ogromną ze srebra i złota robioną, której wartość przenosi 100. t. FS.

Śmierć w krótkim czasie zabrała 3 najsławniejszych obywateli oyczyzny naszej. Głośne światu było imię Lorda Cornwallis. W młodzieńczym wieku odprawił wszystkie kampanie wojny 7 letniej w Hannoverze pod X. Ferdynandem Brunswickim. Gdy zapaliła się Amerykańska, on z wodzów naszych najszcześliwszy, długo porażał Insurgentów, podbił kilka prowincyi, i był blizkim oderwania południowych przynajmniej od związku; gdyby Washington, La Fayette, Rochambeau lądem, Adm. Grasse morzem przybyli na wstrzymanie kroków zwyciężkich, nie przymusili Margrabię do kapitulacyi w Yorck i Gloucester. Posłany do Indyi wschodn. pokonał Tippo Saiba, wydarł mu kilka prowincyi, a dla pewności podpisanego pokoju, z synów dać w zakład przymusił. Gdy r. 1798. G. Humbert z Francuzkim żołnierzem wylądował do Irlandyi, Cornwallis umiał obywateli tego kraju niechętnych rządowi naszemu zatrzymać w posłuszeństwie, i przywieść wodza nieprzyjacielskiego do złożenia broni.

Jak pracował gorliwie w ćwiczeniu milicyi i ochotników podczas wojny terazn. widział naród. Ostatnie życia chwile poświęcił oyczyźnie. Trzeba było wodza i Administratora już wprawnego, na utwierdzenie potęgi naszej w Azji. Chętnie ofiarował posługę swoją Margrabia. Śmierć przerwała pracę użyteczną. Dziś Dyrektorowie kompanii w zdaniach są podzieleni, komu oddane być mają wielkorządy. Jedni na tym stopniu pragną widzieć Lorda Moira; lecz on skromnie wyznał, że interessów Indyjskich nie zna; drudzy znamiomego Reprezentanta Francis, który się w Indyi narodził; inni nakoniec Lorda Hobart, który był dawniej Gubernatorem w Madras. Obywatele Calcutty monument wspaniały wystawią Margrabiemu. W naszej stolicy stanie inny kosztem narodu. Dyrektorowie miesięczną żałobę wzięli.

Spor o następcę na wielkorządy Indyjskie rozwiązają nowi Ministrowie; stało się zadość chęciom i oczekiwaniu dobrych Anglików, którzy dawno pragneli widzieć zgaszoną w Parlamentach Opozycyą, a wybranych mężów z partyi sobie przeciwnych, u rządowego steru. Król dał Lordowi Grenville moc nieokreśloną wybierania najzdadniejszych do usługi publicznej. Weszli więc do Ministeryum przyjaciele Grenvilla, Foxa, Addingtona, składając wszelką nieprzyjaźń dla dobra oyczyzny; listę urzędów i urzędników nowych każdej z 3 stron kładziemy.

1 Grenville został pierwszym Ministrem, który tytuł jest przywiązany do urzędu Prezydenta skarbowego. Graf Spenser Ministrem wewnętrznych interessów; Windham Sekretarzem osad i departamentu wojennego; Lord Minto Prezydentem departamentu rewizyjnego; Lord Temple Podskarbiem wojskowym; Pigot G. Prokuratorem; Romilly G. Instygatorem; Lawrence Adwokatem koronnym.

2 Ze strony Foxa, Fox Ministrem interessów zagranicznych; Grey Prezydentem Admiralicji; Adwokat Erskine Kanclerzem W. Lord Moira G. Dyrektorem artylleryi; Lord Fitzwilliam Prezydentem rady gabinetowej; Lord Petty Kanclerzem skarbowym; X. Bedford Irlandzkim Wice Królem; Lordowie S. John i Spencer GG. Poczty Dyrektorami; Lord Derby Kanclerzem X. Lancaster; Ponsonby Kanclerzem Irlandzkim; Grattan Kanclerzem skarbu Irlandzkiego; Adam Kanclerzem następcy tronu X. Gallii. Sheridan Podskarbiem depar-

tamentu morskiego.

3. Ze strony Addingtona: sam Lord Sidmouth został tajnym pieczętarzem; Lord Hawkesbury Gubernatorem 5 portów; drugim Podskarbiem wojskowym Addington; Thierney Stanu sekretarzem w Irlandyi; Van Sittart Sekretarzem skarbowym; Bond Sędzią koronnym. Lord Ellenborough tajnym Kosyliarzem w radzie gabinetowej.

Tym sposobem widzimy na pierwszych urzędach ze strony Grenvilla osob 8; ze strony Foxa osob 14; ze strony Addingtona osob 7. X. d' Yorck zostawiony przy najwyższym dostojeniu komendanta wojsk lądowych, z przydanymi ku pomocy Kommissarzami. Jest jeszcze kilka ważnych urzędów, które dotąd nie oddane nikomu, iako to Lordów zasiadać mających w Kommissyi skarbowej i Admiralicji. Lecz Prezydenci wkrótce dobiorą sobie pomocników. Już Grenville wyznaczył Elliota i Hamiltona.

Fregata Medusa nic nam pewnego nie przyniosła względem wyprawy, którą na podbicie wyspy Francuzkiej lądem i morzem dawno gotowali Admiraliowie i wodzowie nasi w Indyi wschodn. To pewna, że Linois miał zdarzoną szczęściem sposobność zadania kompanii ciosu srogiego, z której jednak nie korzystał. D. 6 sierpnia pod 19 grad. Szer. połudn. 81 dług. spotyka flotę naszą kupiecką, zbliża się do niej, ogień otwiera, gasi po 20 minutach, uchodzi śpiesznie, dla jakiej przyczyny niewiadomo, z tylko ludzi zabiwszy na jednym z okrętów. Admiraliowi Strachan dziś kazano z 4 statkami lin. pod żagle wynieść, i od brzegów Europejskich odprowadzić daleko na głębiny kupieckie, które w znacznej liczbie pośpieszają do obu Indyi.

Statki przybyłe z Lisbony wiadomość przyniosły, że Adm. Collingwood poymał i do Gibraltaru zaprowadził 4 okręta Francuzkie; do jakiej eskadry należały niewiadomo. Krążąc blizko przygórka S. Vincent mógł spotkać Bresteńską, w której znajduje się Hieronim Buonaparte na okręcie Veteran od 74 arm. Ta pewnie zmierza do wschodnich Indyi; drugą do Amerykańskich osad pośpieszającą, ściga Adm. Duckworth.

Popham i G. Baird d. 18 listopada pisali do rządu z miasta Salvador w Brezylji; tu zawinęła flotta dla nabrania wody i żywności potrzebnej na dalszą żeglugę; bez wątpienia przygórka dobrej nadziei i wyspa Francuzka celem są wyprawy. W lądowym wojsku mieliśmy chorych niewielu. Portugalczycy dozwolili na ląd wysadzić; mają się jednak na ostrożności; milicyą uzbroiono. Popham zbliżając się do brzegów Brezylji, wytrzymał srogą nawałność, w której zginęły 2 okręta przewozowe, lud wyratowano.

Ministrowie dawniejsi przed ustąpieniem z urzędu, kilka ważnych propozycyi podali do roztrząsania Parlamentowi. Za ich radą uchwaliła naprzód izba niższa, żebyśmy w r. 1806 utrzymali 120 t. maytków i żołnierza morskiego na flocie, która liczba chociaż nie wystarczy do uzbrojenia tysiąca statków wojennych, ile dziś zapewne liczy Brytannia W. dostateczną będzie jednak do pokonania 5 Mocarstw zprzymierzonych. Gdy zaś byli Ministrowie nie mogli wygotować i pokazać projektu obeymującego skarbowe potrzeby na rok cały, pokazali tymczasowy; przeto izba niższa na utrzymanie 135 t. żołnierza lądowego w 3 Królestwach przez 3 mies. naznaczyła million 193 t. FS. 505 t. na wojsko broniące osad naszych, 648 t. na utrzymanie milicyi. O potrzebach floty nic jeszcze nie postanowiono.

Po ułatwieniu tej trudności, Reprezentant Lascelles podniósł swój wniosek, ażeby zwłoki zmarłego Pitta mogły być złożone uroczystym obrzędkiem w kościele Westminsterkim, gdzie ma być mężowi zasłużonemu w oyczyźnie postawiony monument wspaniały; Król na to kosztłożyć będzie, który później wróci skarbowi jego Parlament. Tu powstały przeciwne głosy. Przyjaciele Ministra uwielbiali z podziwieniem talenta i pracę jego, 20 letnie rządy z pożytkiem i chwałą narodu, tak dalece, że Pitt umierając mógł o Anglii powiedzieć, co August o Rzymie: Kamienny znalazłem, zostawię marmurowy. Porównywali dzieła synowskie z oycowskiemi, wnosząc że do równej nadgrody prawo nabył.

Przeciwnie Opozycya dowodziła, że Pitt w obrótach i czynnościach skarbowych doskonały i naśladowania godzien, szczęśliwym nie był w interessach politycznych. Na grobie oycy jego Chatam z wdzięcznością Anglicy napisali prawdziwie: iż Francuzą poniżył, oyczy-

znę wywyższył. Pozwoliwszy, że Anglia, pod Administracją Pitta, po Amerykańskiej wojnie nową postać wzięła; że iey słońce nie zapadło na wieki, iak w r. 1783 lękali się obywatele pełni rozpaczy; wyznać iednak trzeba, że syn nieprzyjaciela nie poniżył iak ociec na wojnie r. 1755 zaczętey na morzu i lądzie. Tego zdania był między innemi Fox i Windham. Przyszło nakoniec do zbierania głosów; przemogła prawda, sprawiedliwość, wdzięczność; 258 Reprezentantów prosiło Króla o pogrzeb uroczysty i wystawienie monumentu; Opozycja 89 tylko liczyła.

Wkrótce potem inny Reprezentant, Catwright, prosił, ażeby Parlament zapłacił długi Ministra zmarłego. Zył, iak wiadomo nayskromniey; prezydencya skarbowa nie czyni nad 5 t. FS. Kanclerstwo 1600. Gubernatorem 5 portów kilka laty przed śmiercią został. Do urzędu pierwszego Ministra przywiązane są wydatki 10 t. FS. przenoszące. Pitt z rodziny bogatym nie był, i zostawił długi 40 t. FS. Radzili niektórzy nieobciążać skarbu tym wydatkiem, gdy tak wiele jest nieuchronnych; lepiej byłoby przyjaciółom prywatną składkę uczynić. Odpowiedź łatwa; Pitt r. 1788 nie przyoił ofiarowanych iemu od przyjaciół 100 t. FS. Przyzwoiciey będzie, gdy Parlament opłacając dług miły, da dowód, iak miła i droga jest narodowi pamiętka cnot i zasług zmarłego Ministra. Przychyliła się do tych uwag izba iednomyslnie, rozkazując wydać 40. t. FS. na zapłacenie wspomnianych długów.

Powstał zatem Castlereagh, i w długiey mowie okazał świetność zasług Nelsona, wyliczając zwycięstwa iego w Abukir, pod Coppenhagą, w Trafalgar. Ostatnie w skutkach swoich nayważniejsze, całą flotę nieprzyjaciół niszcząc i nadzieie, Anglikom dało niezaprzeczone pierszeństwo na morzu. Upadek zwycięzcy zasmuca naród; lecz iego przykłady mocne są utworzyć naśladowców. Ażeby zaś pamięć bohatyrycznych czynów nieśmiertelną została, Parlament prosić będzie Króla: 1. ażeby kosztem publicznym wystawić kazał w kościele S. Pawła monument wspaniały Nelsonowi. 2. Ażeby pozostałej wdowie tego rycerza wyznaczył pensją dożywotnią 2 t. FS. 3. Ażeby godnemu zastępcy Nelsona dał pensją 2 t. FS. którą po zeyściu Lorda Collingwood z iego potomków odbierać powinni do zgonu. 4. Ażeby Admirałowi Strachan, który 4 okręta Francuzkie z Trafalgar uchodzące poymał niedaleko przygórką Ortegala, dano pensją dożywotnią tysiąc FS. 5. Naostatek, ażeby Król za sumę nie przenoszącą 200 t. FS. kupił dobra ziemskie, które prawem dziedzicznym, imieniem wdzięcznego narodu, będą nadane dziedzicowi i następcom niedziałowanemu Nelsona.

Nikt w izbie nie sprzeciwił się propozycji Ministra; wszyscy owszem głośno pochwalili. Prozbę natychmiast przesłano do Króla, od którego wkrótce od powiedz przyszła, że na wystawienie Monumentu, pensye dla Lordowej Nelson, Adm. Collingwood i Strachan zgadza się chętnie; lecz nabycie dóbr dla dziedziców imienia Nelsona potrzebuie czasu. Co usłyszawszy izba niższa zaleca Oratorowi swojemu, ażeby iey imieniem pisał do A. Collingwood, Northesk, Strachan dziękując za mężtwo okazane w zdarzeniach dla narodu nayważniejszych. Nadto ieszcze uchwalił Parlament, ażeby Officyerom i maytkom ze skarbu publicznego płacono za wszystkie okręta w 2 bitwach pomienionych zdobyte, iakby wszystkie w całości do portow Angielskich sprowadzone były; chociaż z 25 wziętych pod Trafalgar i Ortegala, Strachan 4, tyleż ocalił Collingwood, inne zatoneły w rozprawie, albo kilku d. nast. zniszczone zostały. Urzędnicy Londynu, Kapitanowi Hardy zaufanemu Nelsona przyjacielowi, na którego rękę skonał bohater, prawo obywatelskie i szpadę 100 FS. wartującą dziś ofiarowali.

D. 28 stycznia za rozkazem Królewskim w izbie wyższej Mulgrave, Castlereagh w niższej złożyli papiery zciągające się do traktatów zawartych w r. 1805 z Mocarstwami zprzymierzonymi. Zamiarem było Monarchy naszego: Hannover, Hollandyą, Szwaycary, Neapol, Włochy całe oswobodzić; Królowi Sardyńskiemu państwo przywrócić utracone i rozszerzyć; trwały pokóy ugruntować w Europie, grożące niebezpieczeństwa odwrócić, i taką zrobić równowagę, któraby wszystkich narodów prawa, udzielność, niepodległość od wszelkiej przemocy i niesłusznej napaści zastaniała.

Czytali Ministrowie traktaty pomienione w różnych czasach i miejscach zawarte, których warunki główne

i oddzielne obeymują: obowiązki przyjęte nawzajem od Mocarstw zprzymierzonych, liczbę żołnierzy stanąć mających pod bronią, ogółem 500 t. czas zgromadzenia onych; posiłki które Brytania W. dawać miała; słowem cokolwiek doyrzała roztropność czynić radziła na dobro powszechne. Królowi Szwedzkiemu dano sumę 60 t. FS. na opatrzenie twierdzy Stralsund, gdzie Gustaw Adolf pozwalał Anglikom składować utrzymywać towarów swoich.

To wszystko Parlament słyszał ieszcze przed zmianą Ministrów. Dawniejsi po przeczytaniu pism wspomnianych oświadczyli, że spodziewają się nieomylnie być usprawiedliwionemi przez następców, gdy dobrze poznają okoliczności trudne czasu dzisiejszego. Wiadomo, że Fox z przyjaciółmi pokoy doradzał statecznie. Gdy więc wszedł do rządu, podniosły się wnet papiery; nie ieden albowiem rozumiał; że starać się zacznie o ugodę. Lecz on miał oświadczyć, iż w położeniu ter. pokóy z Mocarstwami nieprzyjaznemi iest niepodobny. Wyświecą się lepiej zamiary iego i Grenvilla, gdy ukazaż izbie niższej projekta skarbowe i potrzeby departamentów morskiego i wojennego na rok zaczęty.

Słychać, że Collingwood wysłał z pod Cadix Adm. Lowis na ściganie Francuzkiej eskadry, która u brzegów Portugalskich widziana niedawno, płynie iak wnosimy, do Indyi wschod. Burze uspokoiły się nieco na morzu naszym; Cornwallis pod Brestem krąży; na zmocnienie iego Thornborough okrętów kilka z Plymouth wyprowadził.

Statek Amerykański z New Yorck przybyły donosił, że Kongres ziednoczonych stanów na ostatniem posiedzeniu prawo napisał, znoszące handel niewolników. Od d. 1 stycznia r. 1808 nie będzie wolno kupcom narodowym i zagranicznym kupionym w Afryce Murzynów sprowadzać do portów RP. i przedawać, ażeby nie pomnożyła się nad miarę liczba ludzi podeyrzanych w kraju. Rozumieją niektórzy, że Reprezentant Wilberforce wkrótce prosić ma w Parlamencie, o wyznaczenie d. ostatniego, w którym ten handel porzucić Anglicy powinni.

Zawczora umarł w stolicy naszej Aldermann Shinner. W młodości swoiey był ubogi. Statek, nauka, talenta, praca doprowadziły tego człowieka do niezmiernych dostatków. Był u ziomek poważany; przed kilkoma laty piastował dostojny urząd Maira Londynu. Dziś izba niższa uchwaliła podać prozbę Królowi, ażeby obok monumentu Nelsona wystawić z inne rozkazał Kapitanom okrętowym Duff i Cooke, którzy w pamiętnej bitwie Trafalgar mężnie walcząc życie utracili. Monarcha uchwałę Parlamentu wykonać przyrzekł. Z drugiej strony urząd miasta Londynu kazał postawić chwalebny pamiętkę Pittowi w Guildhal.

Irlandczykowie znajdujący się w stolicy naszej, widząc wprowadzonych do Ministeryum ziomek swoich, Petty, Grattan; X. Bedford Wice Królem swoim, Focha w radzie Monarszey, powzieli niepełną nadzieję, że los ich oyczyzny będzie osłodzony. Co rozumieć się nie ma o wskrzeszeniu Dublińskiego Parlamentu, ani też o zniesieniu Unii; owszem ten związek zmocniony być powinien, iako z narodom pożyteczny i potrzebny. Reprezentant Fitzgerald radził izbie niższej, ażeby kazała zписать dokładnie ludność pomienionego Królestwa, i wprowadzić odtąd porządne zapisywanie narodzonych i umarłych. Uznała potrzebę izba, i stosowny do prawa projekt kazała wygotować.

Od floty naszej, która krąży blisko brzegów Francyi północnych, Admiralicya rapport odbiera, iż woyska nieprzyjacielskie w m. Wrześniu z obozów Boulogne, Montreuil, Calais, Dunquerque wyprowadzone, teraz powracać zaczynają na dawne stanowisko, i w kilku miejscach rozbiły namioty.

Wszyscy Ministrowie nowi przysięgę na urząd wykonali: Przed ustąpieniem z niego Castlereagh miał ostatnią mowę w izbie niższej, w której obszernie wyliczywszy zasługi zmarłego Indyi Wielkorządcy Margrabiego Cornwallis, radził wystawić iemu pamiętkę w Kościele S. Pawła kosztem publicznym. Zgodziła się na to izba iednomyslnym okrzykiem; prozbę nie mieszkając do Króla posłano.

Fregata Medusa tę między innemi wiadomość z Indyi wschodn. przyniosła, iż biorąc szturmem nieprzyjacielskie miasta, Anamadagar i Assay, woysko dokazujące pod hetmaństwem G. Lake, w iednym i drugim zdobył niezmierną znalazło, która w gotowiznie samey wynosi 400 t. laków rupii.

Następca tronu częste rozmowy miewa z oycem Kró-

lem; nie tajno narodowi, że ten X. przy dzisiejszych Ministrach mieć może wpływ znaczny do interesów rządowych. Regent Portugalski X. Brezylji, o którego chorobie donoszono niedawno, zdrów jest zupełnie.

Ze wsi gdzie umarł, zwłoki Pitta przeniesione do stolicy, spoczywać mają w Westminsterze, do czasu przeznaczanego na pogrzeb uroczysty. Po otworzeniu ciała, omyłkę swoją lekarze postrzedz mieli w leczeniu popełnioną; nie podagra, lecz wątroby zepsucie zgon przyspieszyło Ministrowi.

Przeszła Admiralicja skryte w portach przygotowania czyniła na zniszczenie floty; użycie dawnych, wynajdzie inne środki rząd nowy dla dopięcia celu. Między innymi w porcie Woolwich czynione być mają doświadczenia z ogniem od Greków nazwanym, którego, iak świadczą dzieje, woda ugasić nie mogła.

W ostatnim raporcie doniósł Adm. Collingwood, że do Cadix odesłał Hiszpanów poymanych w Trafalgar, 210 Officyerów, 4589 maytków i żołnierzy; Francuzkich ięńców odprowadzonych do Anglii i Gibraltaru liczba jeszcze nie wiadoma. Garnizon tej twierdzy dobrowolnie złożył 500 £S. na monument Nelsonowi, który ma stanąć tamże na skale najwyższej.

Znajomy Lallemand, iak świadczą żeglarze nasi, raz jeszcze opuściwszy Rochefort znajduje się na morzu i poymał statek pocztarski wchodniey kompanii, Belle: Zmarły Cornwallis był rządcą wieży Londyńskiej, i Szeffem 35 piechoty regimentu. Pierwszy urząd po nim otrzymał G. Lake, drugi Margrabia Wellesley. W Dover, Deal, Ramsgate X. d' York budy stawiać kazał, na przyjęcie wojska powracającego z Hannoveru.

FRANCYA

Paryż 4 Lutego. Przez Lisbonę wiadomość odbieramy, że w m. Listopadzie flotta Angielska 80 statków przewozowych licząca, niespodzianie zbliżyła się do brzegów Brezylji. Kommandant Popham wysłał do portu S. Salvador korwetę z listem do Gubernatora, w którym wyraził, że po długiey żegludze, dalszą podróż mając przed sobą, spoczynku potrzebuie, żywności i wody świeżey. Portugalcykowie uyrzeli wkrótce zbliżającą się flotę, która kotwicę u brzegu rzuciła. Popham otrzymał bez trudności o co prosił; nie pozwolono mu iednak wylądować wojska, którego 10 t. prowadzi do Indyi wschođn. Mogą Anglicy codzien występować z okrętów w liczbie 400 bez broni. Chorych żołnierzy w tak wielkim mnóstwie nie było nad 100, dla tych lazaret na brzegu postawiono. Ta flotta niemieszkaiać ma pośpieszyć do przygora dobrej nadziei, albowież uderzy na Hiszpańskie osady w Plata. Słychać, że Popham w S. Salvador nowych instrukcyi od rządu swojego czekać postanowił.

Nierzetelne były powieści o wyieździe z naszey stolicy Margrabiego de Gallo, i przybyciu do niey Marsz. Berthier; pierwszy nas opuścił nazajutrz za powrotem z Niemiec Napoleona, drugi zostać na prawym brzegu Renu kommandant najwyższy armii wielką zwaney. Hiszpańskich woysk dywizya przebywszy Pirenejskie góry wkroczyła do granic Francuzkich, z półki znajduiać się w Perpignan z ochotników Catalońskich" złożone; wątpiemy iednak, aby do Florencyi ciągnąć miały, chociaż na ich przyjęcie wszelka jest gotowość. Minister interesów wewnętrznych we Włoszech Felici złożył swój urząd; na miejscu iego wyznaczony Konsyliarz stanu Breine. Officyerowie Liguryjscy korpusu artylleryji Inżynierów, w armii naszey są umieszczeni.

W Departamencie Lot i Garonne umarł starzec lat 108 liczący; w przeciągu życia tak długiego nigdy nie chorował, do zgonu zawsze wesoł i przytomny.

O rozruchach niedawno powstałych i uśmierzonych w Liguryi, Parmie, Placencyi mamy teraz dokładną wiadomość. Niebezpieczeństwo groźniejsze było, niżeliśmy rozumieli; nie obeszło się nawet bez krwi rozlania. O wszystkiem co się stało, dokładnie donosi Lebrun z Genui. D. 1 grudnia powstał rozruch w S. Giovanni; zgromadzili się na to miejsce obywatele okoliczni z Salsomaggiore, Vigoleno, Lugagnano, Arquata; do których wkrótce przybyli w znaczney liczbie mieszkańce Departamentu Appeninu. Spodziewał się Administrator Moreau z łatwością pokóy przywrócić; lecz w nadzieiach omyłony, d. 1 Stycznia wysłał przeciw rokoszanom gendarmów dywizyą; drugą Lebrun z Genui na

pomoc, i 3 regiment lekkiey piechoty.

Kommandant Vivien przesyła do malkontentów amnestyą rządową; wzgardzona. Ufaiąc liczbie swoiey obledz postanowili zamek Bardi. Tu iuż walczyć trzeba było, regularny żołnierz odniósł zwycięztwo; wielu obu-stron poległo, więcey ranionych i ięńców. Ztąd wojsko zmierza do Borgotaro. Ustępie gmin w górcha szukaiąc schronienia; kilkadziesiąt w rzece Taro utoneło. D. 4 Stycznia przybywa z Genui posiłek. Wezwano powtóre ludzi niespokoynych do złożenia broni. Posłańcami byli ięńce wolnością obdarzeni, Widok ten i odezwa nic niesprawiły. Gdy więc upłynął d, 10 przez kommandanta naznaczony rokoszanom do poddania się rządowi; rusza wojsko, i wkracza do Pietra, gdzie buntu było siedlisko.

Z domów i dachów strzelano do podchodzących Francuzów; którzy kilka mieszkań zapalili w szturmie. Ztąd gmin wyparty, zgromadził się pod Lugagnano, do którego mieysca gdy niemieszkaiać zbliżyli się żołnierze, uyrzeli nadspodzianie tłumy przeciwników uszykowane do boiu. Do tego iednak nie przyszło. Jeden z dowodzców rokoszu wystąpiwszy przed czoło, kapełusz trzymaiąc w ręce, prosił o pokóy. Vivien rozkazuje broń złożyć. Nie dowierzali słowu iego; wysłał Officyera z namową; nie słuchali. Trzeba było raz jeszcze krew przelewać. Po krótkim odporze rozbiegli się wszyscy w górach niedostępnych samych tylko naczelników, na boiwisku zostawiając, których poymano.

Po zwycięztwie Francuzi wkraczaiać do Lugagnano. W tém miejscu Vivien od rozproszonych rokoszanów odebrał poselstwo i prozbę, ażeby się im godziło bezpiecznie do domu powracać. Pozwolił na wszystko, z warunkiem złożenia broni. Jednak nie ufaiąc prędkiemu powrotowi do posłuszeństwa Lebrun i Moreau postanowili w tych okolicach zgromadzić liczniejsze wojsko, pod kommandą G. Pouget. Minister Włoski Pino przybył do Parmy, zwiastuiąc nowy posiłek. Biskup Placencyi listem okolnym wezwał duchownych, ażeby wchodząc w zamiary rządowe lud nakłaniali do pokóiu. Gdy się to działo w iedney stronie, w drugiey, to jest w departamencie Genui postrzeżono między ludem rozruch powstaniem grozący; mianowicie zaś w Bobbio i Voghera. O czém Lebrun uwiadomiony, posłał najprzód do tych miast dywizyą gendarmów. Wkrótce potem przybywa Prefekt departamentowy, czyni gotowość do obrony, żołnierza, oręż, amunicyą z Alexandryi sprowadza. Rządca Piemontu G. Menou zwiastuię swój przyjazd z większym posiłkiem; inne Prefekt z departamentu Marengo wysyła. W tym stanie rzecz była d. 20 stycznia.

Wczora Napoleon oglądał monument zgotowany G. Desaix, który wkrótce do grobu iego na górze S. Bernarda będzie przeniesiony. Zaczęte są roboty przy Louvre pałacu, zawieszzone za Ludwika 14.

Przed kilku mies. rząd nasz wysłał do Hiszpanii kilku Officyerów, z zaleceniem kupienia koni do stada. Przebiegli daremnie Królestwo całe, nawet Andaluzyą prowincyą, wktórey przedtym najpiękniejsze były. Jeden tylko Hrabia Altamira miał dzielne, lecz nigdy nie przedawał. Officyerowie donieśli o wszystkiem G. Bernonville posłuiącemu w Madricie, który napisał do Hrabiego z prozbą, ieśliby koni swoich zamienić nie chciał na dobre Francuzkie. Zgadł rzecz Altamira, 12 koni darował, i dar ten corocznie ponawiać przyrzekł, nic nie przyimuiąc w zamianę.

Wstolicy naszey zagaściły się choroby; umiera najwięcey osob stanu wyższego, które nie mają nad 17 do lat 20. Lekarze przypadki takie przypisuią oziębieniu pochodzącemu z powszechney dziś mody noszenia sukni zbyt lekkiey, która bynajmniej nie odpowiada zimowey porze.

RZESZA NIEMIECKA

FRANKFOTR 4 lutego. Dziś miasta naszego urzędnicy odebrać mieli uręczenie od obcych Mocarstw, iż zachowamy niepodległość według ostatniey ustawy Ratisbońskiego seymu w r. 1803. Dziś Landgraff Hesse Darmstadt przeieźdzał tędy do Giessen. Marszałek Au, gereau u nas główną kwaterę zakłada. W Moguncyi woda na Renie wezbrana most zepsuła z twierdzą Cassel daiący komunikacyą; który ażeby iak nayrychley był naprawiony, wiele daliśmy robotnika.